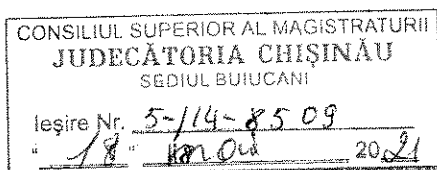

Consiliul Superior al Magistraturii
Judecătoria Chișinău
(sediul BUIUCANI)
MD-2004, mun. Chișinău,
Bd. Ștefan cel Mare 200
tel./fax 022-29-51-20

The Supreme Council of
Magistrates
Chișinău District Court
(Buiucani Office)
200th Ștefan cel Mare
Chișinău, CA 2004
tel. number/fax 022-29-51-20

18.05.2021 Nr. dosarului 1-4210/2019

Curtea Constituțională a Republicii Moldova
mun. Chișinău, str. Alexandru Lăpușneanu nr. 28

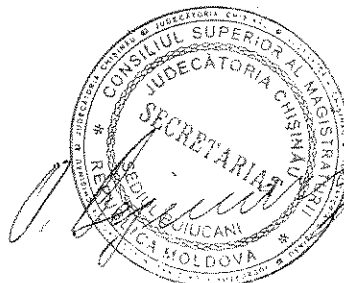
Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani), în baza încheierii de ridicare a excepției de neconstituționalitate din 14.05.2021, Vă expediază pentru examinare Sesizarea inculpatului Guzun Nicolae privind ridicarea Excepției de Neconstituționalitate a prevederilor art. 264¹ alin. (1) Cod Penal, prezentată în conformitate cu prevederile art. 135 alin. (1) lit. a) din Constituție în cauza penală de acuzare a lui Guzun Nicolae, în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (1) Cod Penal RM.

La necesitate se va expedia cauza penală în original.

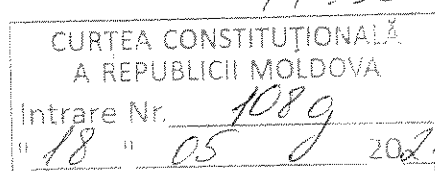
Anexă:

1. Sesizarea inculpatului Guzun Nicolae privind Excepția de Neconstituționalitate prezentată în conformitate cu prevederile art. 135 alin. (1) lit. a) din Constituție - 9 file;
2. Cererea de ridicare a excepției de neconstituționalitate- 3 file;
3. Procesul - verbal al ședinței de judecată- 13 file;
4. Încheierea de ridicare a excepției de neconstituționalitate din 14.05.2021- 3 file.

Judecătorul
Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani)

Olga Bejenari

Sesizare privind excepția de neconstituționalitate

a prevederilor a sintagmei “se pedepsește cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore” din art. 264¹ alin. (1) Cod Penal al RM

29.04.2021

A. Autorul excepției de neconstituționalitate**1. GUZUN****2. NICOLAE**

B. Informații pertinente despre cazul dedus judecării instanței de drept comun

Pe rolul Judecătoriei Chișinău sed. Buiucani, judecător Olga Bejenari se află spre examinare cauza penală cu nr.1-19171666-12-1-29102019 de învinuire a lui Guzun Nicolae în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (1) Cod Penal al RM.

Potrivit rechizitoriului înaintat în instanța de judecată, Guzun Nicolae se învinuiește rezumativ că, acționând în mod intenționat, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și cunoscând cu certitudine că acționează cu încălcarea prevederilor art. 14 lit.a) din Regulamentul circulației rutiere, fiind potrivit art. 134/12 din Codul Penal al RM și Regulamentul privind modul de testare alcoosopică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 296 din 16.04.2009, în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat cu concentrația de alcool în sânge de 1,07 g/l și respectiv 0,61 mg/l concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat, a urcat la volanul automobilului de model Mercedes Benz Vito cu nr. /Î LRL 794.

Astfel, Guzun Nicolae se învinuiește că, prin acțiunile sale intenționate, a comis infracțiunea prevăzută de art. 264¹ Cod Penal al RM, conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate avansată.

C. Obiectul sesizării

Prezenta sesizare are ca obiect, examinarea constituționalității prevederilor art. 264¹ alin. (1) Cod Penal al RM și în concret sintagmei “*se pedepsește cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore*” din acest articol, dat fiind faptul că acestea sunt contrare art. 1 alin. (3), 20, 23 alin. (2) 43 alin. (1), 44 și 54 din Constituția RM.

Norma a cărei constituționalitate urmează a fi verificată are următoarea redacție:

(1) Conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat sau în stare de ebrietate produsă de substanțe stupefiante și/sau de alte substanțe cu efecte similar se pedepsește cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

D. Argumentarea incidenței unui drept sau a mai multor drepturi din Constituție

Obiectul excepției de neconstituționalitate constituie prevederile art. 264¹ alin. (1) Cod Penal al RM.

Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată în cadrul examinării cauzei penale privind învinuirea lui Guzun Nicolae în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (1) Cod Penal al RM, care se află în examinare în cadrul Judecătoriei Chișinău sed. Buiucani, președinte de ședință – judecător Olga Bejenari. Prin urmare, norma contestată, care stabilește categoria sancțiunii pentru comiterea infracțiunii incriminate lui Guzun Nicolae, este aplicabilă cauzei aflate în examinare. Astfel, Înalta Curte rămîne competentă în a examina excepția dată de neconstituționalitate.

Conform art. 1 alin. (3) din Constituția RM, Republica Moldova este un stat de drept, democratic, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile lui, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme și sînt garantate.

În conformitate cu prevederile art. 20 alin. (1) din Constituția RM, orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime.

Conform art. 23 alin. (2) din Constituția RM, statul asigură dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle. În acest scop statul publică și face accesibile toate legile și alte acte normative.

Potrivit art. 43 alin. (1) din Constituția RM, orice persoană are dreptul la muncă, la libera alegere a muncii, la condiții echitabile și satisfăcătoare de muncă, precum și la protecția împotriva somajului.

În corespundere cu prevederile art. 44 din Constituția RM, munca forțată este interzisă. Nu constituie muncă forțată: a) serviciul cu caracter militar sau activitățile desfășurate în locul acestuia de cei care, potrivit legii, nu satisfac serviciul militar obligatoriu; b) munca unei persoane condamnate, prestată în condiții normale, în perioada de detenție sau de libertate condiționată; c) prestațiile impuse în situația creată de calamități ori de alt pericol, precum și cele care fac parte din obligațiile civile normale, stabilite de lege.

Potrivit art. 54 din Constituția RM, în Republica Moldova nu pot fi adoptate legi care ar suprima sau ar diminua drepturile și libertățile fundamentale ale omului și cetățeanului. Exercițiul drepturilor și libertăților nu poate fi supus altor restrîngereri decît celor prevăzute de lege, care corespund normelor unanim recunoscute ale dreptului internațional și sînt necesare în interesele securității naționale, integrității teritoriale, bunăstării economice a țării, ordinii publice, în scopul prevenirii tulburărilor în masă și infracțiunilor, protejării drepturilor, libertăților și demnității altor persoane, împiedicării divulgării informațiilor confidențiale sau garantării autorității și imparțialității justiției. Prevederile alineatului (2) nu admit restrîngerea drepturilor proclamate în articolele 20-24. Restrîngerea trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o și nu poate atinge existența dreptului sau a libertății.

În continuare, potrivit art. 60 Cod Penal al RM, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Conform art. 75 alin. (1) Cod Penal al RM, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Pornind de la prevederile legale sus-menționate, luând în considerare scopul pedepsei penale de educare a condamnatului, fapte ce reprezintă un element subiectiv, urmează a fi apreciată aplicarea pedepsei în dependență de circumstanțele cauzei, personalitatea condamnatului, starea familială, percepția acestuia a pedepsei, or o pedeapsă mai aspră aplicată ar putea afecta scopul de educare și ar fi în final o pedeapsă neechitabilă.

Mai mult ca atât, pentru a fi o justiție efectivă, așa după cum rezultă din prevederile art. 20 din Constituția RM, urmează ca pedeapsa aplicată să fie echitabilă. Pedeapsa este echitabilă când ea impune făptuitorului lipsuri și restricții ale drepturilor proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și a întregii societăți, perturbate prin infracțiune. Pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât și de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni. De asemenea, o pedeapsă mai aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de deîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

E. Argumentarea pretensei încălcări a unuia sau a mai multor drepturi garantate de Constituție

În opinia autorului sesizării, sancțiunea prevăzută de legiuitor la art. 264¹ alin. (1) Cod Penal al RM, contravine prevederilor art. 1 alin. (3), 20, 23 alin. (2) 43 alin. (1), 44 și 54 din Constituția RM

În acest sens, este de notat că prin Legea Parlamentului nr. 138 din 19.07.18, sancțiunea statuată la art. 264¹ alin. (1) Cod Penal al RM a fost modificată cu textul "se pedepsește cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore", fiind astfel exclusă posibilitatea aplicării unei alte sancțiuni decât munca neremunerată în folosul societății, față de prevederile din trecut.

Corespunzător, raportînd prevederile normei contestate la prevederile art. 75 Cod Penal al RM, cohidem că în speță, criteriile de individualizare stabilite de legiuitor, rămîn ineficiente, or indiferent de circumstanțele speciale ale cauzei, instanța de judecată este lipsită de posibilitatea de a aplica o altă sancțiune decât munca neremunerată în folosul societății.

În opinia noastră, Instanța de contencios constituțional, la examinarea prezentei sesizări, poate reține propria-i practică prin care aceasta a mai supus analizei o normă cu elemente similare prezentei spețe de ordin constituțional.

Astfel, prin Hotărîrea Curții Constituționale din 10.03.2016 acesta s-a expus asupra sesizărilor nr. 26g/2016 și 34g/2016 a unor prevederi ale art. 345 alin. (2) din Codul Contravențional (individualizarea sancțiunii).

Speța respectivă, privea sancțiunea prevăzută la art. 345 alin. (2) Cod Contravențional al RM, care era stabilită sub formă de amendă de 300 u.c.

LA caz, instanța de contencios constituțional a rezumat că "57 prin urmare, calificarea faptei este efectuată doar de instanța de judecată și nu poate fi prestabilită de către legislator pentru toți destinatarii normei juridice contravenționale. 58. Curtea relevă că legislatorul nu poate determina sancțiunea pentru fiecare situație posibilă de facto în viitor, el fixează doar anumite criterii, în limita cărora instanța stabilește și aplică sancțiunea concretă. Or, aplicarea sancțiunii de către instanța de judecată va fi una deficitară, dacă la elaborarea legii și stabilirea sancțiunii de către legiuitor nu se va ține cont de posibilitatea determinării sancțiunii în funcție de criteriile de individualizare enunțate supra"

La fel, s-a mai arătat că "62. În lipsa criteriilor de individualizare a sancțiunilor, statuate cert în cadrul legal, individualizarea judiciară nu poate fi efectiv satisfăcută față de contravenient pentru a-i asigura deplinătatea drepturilor și libertăților sale legitime. 63. Curtea relevă că principiul individualizării sancțiunilor contravenționale, ca și cel al pedepselor în dreptul penal, trebuie să se afirme într-un cadru al deplinătății drepturilor fundamentale"

În cele din urmă, s-a concluzionat că "74 Curtea constată că pentru contravenția cuprinsă la articolul 345 alin. (2) din Codul contravențional legea a instituit sancțiunea sub formă de amendă în mărime fixă. 75. Prin urmare, Curtea constată că instanța este lipsită de posibilitatea aplicării sancțiunii în conformitate cu principiul individualizării sancțiunii contravenționale instituit în art. 9 din Partea generală a Codului contravențional, principiu care guvernează totalitatea reglementărilor din partea specială și are la bază următoarele criterii: caracterul și gradul

prejudiciabil al faptei, caracteristica persoanei, precum și circumstanțele care atenuază sau agravează răspunderea. 76. Astfel, Curtea reține că liberul acces la justiție, cuprinzând mai multe relații și drepturi fundamentale, exprimă și dreptul de a beneficia de mijloace adecvate ocrotirii dreptului încălcat, inclusiv ținând cont de principiul individualizării sancțiunii contravenționale și de criteriile acestuia. 77. Curtea menționează că, potrivit principiului constituțional al legalității, legiuitorul nu poate reglementa o sancțiune în așa fel, încât să lipsească instanța de judecată de posibilitatea de a individualiza sancțiunea, ținând cont de circumstanțele cazului. În astfel de situație, competențele instanței ar fi limitate, creându-se precondiții pentru încălcarea drepturilor constituționale ale subiecților, inter alia, a dreptului constituțional la un proces echitabil. 78. Prin urmare, Curtea menționează că în lipsa mecanismelor de individualizare a sancțiunii în cauza concretă instanța de judecată este lipsită de posibilitatea de a efectua un control judiciar efectiv și, în final, justițiabilii nu pot beneficia de dreptul la un proces echitabil”

Raportînd practica Înaltei Curți menționată mai sus, putem concluziona că și în cazul de față, norma prevăzută de art. 264¹ alin. (1) Cod Penal al RM, la fel lipsește posibilitatea instanței de a individualiza sancțiunea, ținînd cont de circumstanțele cauzei, or unica sancțiune aplicabilă urmare a constatării vinovăției este munca neremunerată în folosul societății, însoțită de anularea permisului de conducere. În astfel de situație, competențele instanței sunt limitate, creându-se precondiții pentru încălcarea drepturilor constituționale ale subiecților, inter alia, a dreptului constituțional la un proces echitabil.

Totodată, legiuitorul nu a reglementat și a acordat posibilitatea instanței de a aplica o altă sancțiune, alternativă muncii neremunerate, în situația în care condamnatul, deși acționează cu bună-credință, nu are posibilitatea de a presta orele de muncă. Prin această, se atentează la dispozițiile art. 43 și 44 din Constituție, care instituie cu titlu de principiu dreptul persoanei la muncă și la libera alegere a muncii, precum și interzice munca forțată.

Prin urmare, consider că, sancțiunea exclusiv cu muncă neremunerată, contravine art. 1 alin. (3), 20, 23 alin. (2) 43 alin. (1), 44 și 54 din Constituția RM.

F. Lista documentelor relevante (dacă este cazul)

Nu sunt.

G. Declarația și semnătura autorului sesizării

Declar pe onoare că informațiile ce figurează în prezentul formular de sesizare sunt exacte.

Locul: mun. Chișinău

Data: 29.04.2021

Cu distinsă considerație

Guzun Nicolae

Dosarul nr.1-4210/2019
PIGD 1-19171666-12-1-29102019

ÎN CHEIERE

14 mai 2021

mun.Chișinău

Judecătoria Chișinău (*sediul Buiucani*)

Președintele ședinței:

Olga Bejenari

Judecător

Ecaterina Soroceanu

Grefier

Cu participarea:

Diana Vatavu

Procurorului

Danu Dogotari

Avocatului în interesele inculpatului

Nicolae Guzun

Inculpatului

examinând cauza penală privind învinuirea lui **Guzun Nicolae** în comiterea infracțiunii prevăzute de art.264¹ alin.(1) Cod penal,

a constatat:

În procedura Judecătoriai Chișinău (sediul Buiucani) se află înregistrată pe rol cauza penală privind învinuirea lui **Guzun Nicolae** în comiterea infracțiunii prevăzute de art.264¹ alin.(1) Cod penal.

În ședința de judecată, inculpatul Guzun Nicolae a înaintat cererea privind ridicarea excepției de neconstituționalitate a sintagmei „*se pedepsește cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore*” din articolul 264¹ alin.(1) Cod penal, or, în opinia inculpatului, aceasta este contrară prevederilor art.1 alin.(3), 20, 23 alin.(2), 43 alin.(1), 44 și 54 din Constituția Republicii Moldova.

În motivarea poziției privind încălcarea unuia sau a mai multor drepturi garantate de Constituției, invocă inculpatul că, sancțiunea prevăzută de legiuitor la art.264¹ alin.(1) Cod penal contravine prevederilor Constituției menționate supra, or, prin Legea Parlamentului nr.138 din 19.07.2018, sancțiunea statuată la art.264¹ alin.(1) Cod penal, a fost modificată cu textul „ se pedepsește cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore”, fiind astfel exclusă posibilitatea aplicării unei alte sancțiuni decât munca neremunerată în folosul societății, față de prevederile din trecut.

Raportând prevederile normei contestate la prevederile art.75 Cod penal, în speță, criteriile de individualizare stabilite de legiuitor, rămân ineficiente, or, indiferent de circumstanțele speciale ale cauzei, instanța de judecată este lipsită de posibilitatea de a aplica o altă sancțiune decât munca neremunerată în folosul comunității.

În susținerea argumentului respectiv, autorul cererii invocă practica judiciară a Curții Constituționale, și anume Hotărârea Curții Constituționale din 10.03.2016

27

prin care aceasta s-a expus asupra sesizărilor nr.26g/2016 și 34g/2016 în privința unor prevederi ale 345 alin.(2) din Codul contravențional.

Consideră Guzun Nicolae, că în cazul de față, norma prevăzută de art.264¹ alin.(1) Cod penal, la fel lipsește posibilitatea instanței de a individualiza sancțiunea, ținând cont de circumstanțele cauzei, or unica sancțiune aplicabilă urmare a constatării vinovăției este munca neremunerată în folosul comunității, însoțită de anularea permisului de conducere. În astfel de situație, competențele instanței sunt limitate, creîndu-se precondiții pentru încălcarea drepturilor constituționale ale subiecților, inter alie, a dreptului constituțional la un proces echitabil.

Totodată, în opinia autorului cererii, legiuitorul nu a reglementat și a acordat posibilitatea instanței de a aplica o altă sancțiune, alternativă muncii neremunerată, în situația în care condamnatul, deși acționa cu bună-credință, nu are posibilitate de a presta orele de muncă. Prin această, se atentează la dispozițiile art.43 și 44 din Constituție, care instituie cu titlu de principiu dreptul persoanei la muncă și la libera alegere a muncii, precum și interzice munca forțată.

Procurorul în ședința de judecată a solicitat respingerea cererii privind ridicarea excepției de neconstituționalitate a sintagmei „*se pedepsește cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore*” din articolul 264¹ alin.(1) Cod penal, or, în opinia inculpatului, aceasta este contrară prevederilor art.1 alin.(3), 20, 23 alin.(2), 43 alin.(1), 44 și 54 din Constituția Republicii Moldova, ca neîntemeiată.

Avocatul în interesele inculpatului Dogotari Danu, a susținut cererea inculpatului.

Audiind participanții la proces, studiind materialele din dosar, instanța de judecată consideră necesar de a ridica excepția de neconstituționalitate și de a remite Curții Constituționale sesizarea depusă de inculpatul Guzun Nicolae, reieșind din următoarele considerente.

Conform Hotărârii Curții Constituționale nr.2 din 09.02.2016 privind interpretarea articolului 135 alin.(1) lit. a) și g) din Constituția Republicii Moldova, excepția de neconstituționalitate poate fi ridicată în fața instanței de judecată de către oricare dintre părți sau reprezentantul acesteia, precum și de către instanța de judecată din oficiu.

Înalta Curte a statuat că, sesizarea privind excepția de neconstituționalitate se prezintă Curții Constituționale de către judecătorii/completele de judecată din cadrul Curții Supreme de Justiție, curților de apel și judecătoriilor, pe rolul cărora se află cauza, în temeiul aplicării directe a articolului 135 alin.(1) lit.a) și g) din Constituția Republicii Moldova.

Totodată, judecătorul ordinar nu se pronunță asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția a normelor contestate, limitându-se exclusiv la verificarea întrunirii următoarelor condiții: a) obiectul excepției intră în categoria actelor prevăzute la art. 135 alin. (1) lit. a) din Constituție; b) excepția este ridicată de către una dintre părți sau de reprezentantul acesteia ori de către instanța de judecată din oficiu; c) prevederile contestate urmează a fi aplicate în procesul

28

judecării cauzei; d) nu există o hotărâre anterioară a Curții Constituționale având ca obiect prevederile contestate.

Drept urmare a celor menționate, ținând cont de faptul că, obiectul sesizării intră în categoria actelor cuprinse la art.135 alin.(1) lit.a) din Constituție, fiind o lege organică, excepția a fost ridicată de inculpatul Guzun Nicolae, prevederile contestate eventual urmează a fi aplicate în procesul judecării cauzei, iar anterior, Curtea Constituțională nu s-a pronunțat în privința prevederilor care se invocă a fi neconstituționale, instanța va prezenta Curții Constituționale sesizarea depusă de inculpatul Guzun Nicolae.

În temeiul art.7 alin.(3³) din Codul de procedură penală și conform Hotărârii Curții Constituționale nr.2 din 09.02.2016, instanța va suspenda procesul în cauza penală nr. 1-4210/2019 de învinuire a lui Guzun Nicolae în comiterea infracțiunii prevăzute de art.264¹ alin.(1) Cod penal, până la examinarea de către Curtea Constituțională a excepției de neconstituționalitate.

În acest context, conducându-se de prevederile Constituției, art.7 din Codul de procedură penală și de Hotărârea Curții Constituționale nr.2 din 09.02.2016 privind interpretarea articolului 135 alin.(1) lit. a) și g) din Constituția Republicii Moldova, instanța de judecată, -

d i s p u n e:

Se admite cererea inculpatului Guzun Nicolae privind ridicarea excepției de neconstituționalitate a sintagmei „se pedepsește cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore” din articolul 264¹ alin.(1) Cod Penal.

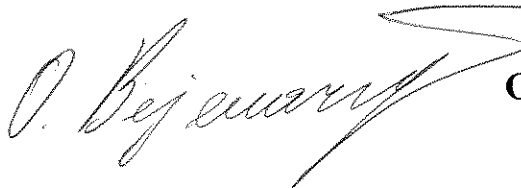
Se ridică excepția de neconstituționalitate în cauza penală nr. 1-4210/2019 de învinuire a lui Guzun Nicolae în comiterea infracțiunii prevăzute de art.264¹ alin.(1) Cod Penal.

Se remite Curții Constituționale sesizarea inculpatului Guzun Nicolae privind ridicarea excepției de neconstituționalitate în cauza penală nr.1-4210/2019 de învinuire a lui Guzun Nicolae în comiterea infracțiunii prevăzute de art.264¹ alin.(1) Cod Penal.

Se suspendă procesul în cauza penală nr.1-4210/2019 de învinuire a lui Guzun Nicolae în comiterea infracțiunii prevăzute de art.264¹ alin.(1) Cod Penal, până la examinarea de către Curtea Constituțională a excepției de neconstituționalitate.

Încheierea nu este susceptibilă căilor de atac.

**Președintele ședinței:
Judecătorul**

Olga Bejenari